UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante M

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Illaudatus dicitur: qui ne noīari quidē dignus eſt: hoc eſt illaudabilis nec vnq̄ȝ noīandus cū ſit oīuȝ peſſimus. Sicut quōdam a cōi ꝯſilio aſię decretū fuit vti nomen eius qui templū Dianę Epheſi incēderat ne q̄s vllo tp̄e noīaret: ita hoc verbum illaudati idoneū eſt ad exprimendā ſceleratiſſimi hoīs deteſtationē. Uirg. Quis aut euriſtea durū. Aut illaudati ne ſcit buſiridis aras. Et eſt participiū pro noīe vt ſit illaudabilis nō qui laudatus nō ſit ſȝ q̄ſi laudari nō meruit vt ē li. vij. ene. Dites iacceſſus vbi ſolis filia lucos p̄ iacceſſibiles: non ad quos nullus acceſſit: ſȝ ad quos nullus accedere debeat.

Illicio. is. pe. coꝛ. attrabo ⁊ quaſi ineſco: ex in ⁊ lacio. Ter. in an. Tunc hic hęres adoleſcentulos imperitos rerum eductos libere in fraudē illicis. Unde illectus attractus inuitatus. Ci. lib. iiij. tuſ. Libido ad id qđ vr̄ bonum illecta ⁊ inflāmata rapiat̄. Alias illectū dicitur non lectū. Ouid. Illectūq̄ȝ remittat

Illecto as frequenter illicio. Aug. Quos ad peccata illectant.

Illiciū ab illiciēdo dictū p̄ incitamēto. Uar. li. iij. Sȝ ſi tranſiture ſunt apes apiaſtro perfricandū q̄ illicium hoc illis.

Illix licis. gn̄is oīs ab illicio idē qđ illiciū: vt illix aī venus ⁊ illices oculi apud apuleiū q̄ incitent ⁊ attrahant.

Illecebrę. pe. coꝛ. dictę ſūt blāditię ab illiciēdo vt ſūt diuitię voluptates q̄ aīum attrahunt ad ea cōplectēda. Amb. Uite dulcis illecebra ꝯſtantē quoq̄ȝ mulcet aīum. Aug. lib. ij. con. Uita hęc qua viuimus hȝ illecebꝛam pꝛopter quendā modum decoꝛis ſui: ⁊ conuenientiā cū his hoībus infimis pulchꝛis. Hinc illecebꝛoſus. a. um. quod blandimentis hoīem allicit. Idem ibi. Arboꝛ erat pyrus in vicinia vineę noſtrę pomis onuſta nec foꝛma nec ſapoꝛe illecebꝛoſis.

Ilicet. pe. co. per ſyncopam dictum eſt quaſi ire licet: veluti iam finis rei ſit ſicut actū eſt. Plau. Ilicet hoc curato ſamio. Qn̄q̄ȝ etiaȝ ponit̄ pꝛo ſtatim. Uirgi. Ilicet ignis edax ſumma ad faſtigia tecti voluitur.

Ilico pe. coꝛ. aduerbiū eſt ⁊ p̄pꝛie ſignificat in eo loco. Enni. Et q̄ȝ quo iret neſciebāt ilico māſerūt. Ter. in adel. Ocioſe nūc iam ilico ꝯſiſte. Do. Ilico mō locū non tēpus ſig̃t: plęrūq̄ȝ ponitur pꝛo ſtatim. Plau. Ilico hic ante hoſtiū eramus.

Illiberaliter apud veteres dicebat̄ factū ſi q̄s exceſſiſſet oē gn̄s maleficij. Ter. in adel. Factum a vobis duriter ⁊ imiſericoꝛditer ac etiam ſi dicendum eſt magis aperte illiberaliter.

Illibatus participiū ſig̃t non tactus q̄ȝuis illibo non legatur.

Illido is. pe. p̄. ſi. ſum. īpello. Ual. max. li. j. Coactis locrenſibus ex theſauro eius magnā illi pecuniā dare cū onuſtus nefaria pꝛęda nauigaret vi ſubitę tēpeſtatis tota cum claſſe vicinus Idę littoꝛibus illiſus eſt. i. intus vel valde fractus.

Illudo is. pe. p̄. derideo. Et dicim⁹ illudo tibi illudo te: et illudo in te. i. iſulto. Uirg. Aut q̄ ſopitos ludūt iſomnia ſenſus. Idē Certātq̄ȝ illudere capto. Ter. in an. Adeo videmur vobis eē idonei in q̄bus ſic illudatis. Significat interdū per ludū noceo. Uirg. Neu varię illudāt peſtes. Interdum vitupero et grauē ꝯtumeliā īfero. Lactā. lib. vj. Quibus nō ſufficit ſexus adeo datus niſi ēt ſuū ſexū p̄fane ac petulanter ludant.

Illuuies vide in dictione Alluo.

Illinio is. valde ſeu ſuplinio iungo. Col. lib. vij. p̄dictoq̄ȝ medicam̄to defricat̄ ⁊ illinit̄: ſȝ ſi ex toto p̄p ceruicis tumoꝛē iugū recuſet paucis dieb⁹ reḋes ab ope dāda ē: tū ceruix aq̄ frigida defricāda ⁊ ſpuma argētea illiniēda eſt. i. iungenda.

Illino is. pe. coꝛ. illeui illitū: quartę ꝯiugatiōis ſig̃t intus ſiue vehementer vngo inſpergo maculo: vn̄ ſit illitus. a. um. pe. coꝛ. Uirg. Illita tela dolis nec martem cominus vſq̄ȝ Auſa pati virtus. Liui. lib. ij. Ita in vadis hęſitantes frumenti aceruos ſediſſe ilitos limo ferunt.

Illuceo. es. pe. p̄. ⁊ illuceſco. vide infra in dictione Luceo es.

Illuſtris clar⁹ nobilis: notitię. n. nō meriti nomē ē. vn̄ illuſtres viri ⁊ illuſtres meretrices. Col. li. j. Balnearia occidenti ęſtiuo aduertāt̄ vt ſint poſtea ⁊ vſq̄ȝ ī veſpeꝝ illuſtria. i. clara.

Illuſtro as. illumino cognitū reddo ſeu phamā reddo. Ci. in p̄lo. lib. tuſ. Hoc mihi latinis litteris illuſtranduȝ putaui. Idē Lentulo. Illuſtrabit mihi crede tuam amplitudinem hoīuȝ iniuria. Col. lib. j. Uinctis q̄ȝ ſaluberrimū ſubterraneū ergaſtulum plurimis ⁊ is anguſtis illuſtratum feneſtris.

Illiſſus nomen amnis in attica regione muſis dicati quas iliſſidas vocant. Papi. Diris ⁊ furijs conſecrauit anfractu riparum incuruus iliſſos ſęuus honos fluuio ſtygias luſtrare ſeueris Eumenides perhibetur aquis.

Illyrum ſiue illyris Illyriaue regio. Epiri ꝯtermina: p̄pinqua italię ab illyrio vt apianus inquit Polyphemi filio: ſiue vt Euſtathio plȝ Cadmi filio denoīata. Huius fines ſūt latiſſimi. Hinc Italiā: illinc Germaniā: inde Macedoniā thꝛaciā ⁊ Epiꝝ habēs. Hinc Hadriaticum qui ſinum colphus ſinus Venetię appellat̄. Inde Danubiuȝ flumen. Pꝛoper. An tibi ſum gelida vilioꝛ illyrica. In ea ſunt ciuitates Jadera Epidaurus: nunc Raguſiū Salonia ⁊ alię multę. Hinc illiricus a. um. Hoꝛ. lib. car. Illyricis comes obꝛuit vndis.

Imago p̄pꝛia ꝺꝛ cuius gn̄atio eſt per imitationeȝ. Un̄ filius ꝺꝛ imago pr̄is qꝛ eſt illi per oīa ęq̄lis fil̄s ⁊ ab illo: quę tria requirunt̄ ad perfectā imaginis rationē: ponit̄ tn̄ qn̄q̄ȝ p̄ quacunq̄ȝ ſil̄itudine. Uirg. O mihi ſola mei ſup̄ aſtianactis imago. Eteni ſil̄itudo ꝺꝛ q̄ſi imitatio. Nā vt inq̄t Uar. ab imitatione deducit̄: ⁊ per alluſionē ad aliud ꝺꝛ Econ imago vocis Hoꝛa. lib. j. car. Jocoſa nomē imago. Aliq̄n ponit̄ p̄ vagina q̄ veluti imago ſit eius rei quā claudit. Uirg. lib. vij. Curuā ſeruās ſub imagine falcē. Rhetoꝛes imaginē vocāt quandā oꝛationis figurā cū res nō geſta indicat̄: ſed vt geſta ſit oſ̄ditur: vt eſt illud. Ipſe inflāmatus ſcęlere ac furoꝛe in foꝛuȝ venit: ardebant oculi: toto ex oꝛe crudelitas emicabat.

Imaguncula diminutiuum parua imago.

Imaginoſus imaginoſa imaginoſum. In quo ſunt plures imagines: Unde ſpeculum imaginoſum a Catullo dicit̄ ab imaginibus quę in ſpeculo numeroſę viſuntur.

Imaginarius a. um. qđ diſtinguit̄ a vero ⁊ ſolū in imaginatione ſit nō in re. Hierony. de diuerſis lepꝛaꝝ generibus. Alius imaginarium legis opus quaſi ſub veritatis coloꝛe depinxit Alius coꝛpus ipſius veritatis declarauit.

Imaginarij dicti ſunt: qui ferebant ſigna militaria: in quibus īperatoꝛium imagines erant.

Imagino imaginas imagines facio ſeu repꝛęſento Gelius lib. xv. vt ſpeculum in loco certo poſitum nihil imaginet alioꝛſum tranſlatum facit imagines.

Imaginoꝛ ſig̃t rei alicui⁹ q̄ facta ſit vel fieri poſſit ēt q̄ fieri non poſſit ſil̄itudine mente concipio. Aug. lib. iiij. confe. Et imaginabar foꝛmas coꝛpoꝛeas. Hinc imaginatio pꝛo hm̄oi conceptu. Imaginabile quod mente concipi poteſt.

Imbellis ⁊ hoc ībelle quod nihil bellicum ſonat. Hoꝛa. lib. carminū. Imbelli carmine diuides. Pꝛopꝛie tn̄ imbelle capitur pꝛo timido ignauo infirmo q̄ſi bello minime apto. Ouid. li. Heroiduȝ. Tres ſumus imbelles numero ſine viribus vxoꝛ Laerteſq̄ȝ ſenex thelemacuſq̄ȝ puer.

Imbellia ībellię quaſi inertia non habens belli ſcientiam. Macrobius lib. iij. ſaturnaliū. Tunc pęnus eludens ignauiā: imbelliamq̄ȝ militū eius pꝛętioſe armatoꝛum. Plane inquit ſatis eſſe credo Romanis hęc: ⁊ ſi amariſſimi ſint.

Imbecillis ⁊ hꝰ ībecille: ⁊ ībecillus ībecilla ībecillū. Ex in ⁊ bacillum: q̄ſi baculo īdigens: ponit̄ pꝛo debili vn̄ imbecillitas.

Imber gn̄is maſ. in ablt̄ō imbꝛe vel imbꝛi. Uirg. ⁊ ventis pulſatus ⁊ imbꝛi: eſt aūt imber: vt Apuleius lib. de mundo inquit agmen aquarū largius ex concretis effuſum nubibus. Nimbus vero repentinioꝛ ⁊ vehemētioꝛ pluuia: ⁊ quāto eſt īpꝛouiſioꝛ: tanto eſt pꝛęcipitatioꝛ: ⁊ bꝛeuioꝛe aſtringit̄ caſu. ⁊ non ſolum cęleſtium agmen aquaruȝ ſed ēt oēm humoꝛē aqueū ſignificat. Uirg. Accipiunt inimicum imbꝛem. Lucretius. ex igni terraq̄ȝ animę naſcuntur ⁊ imbꝛi. Sunt tn̄ qui hoc nomen cū h ⁊ y pſilo ſcribant. Alij cū h ⁊ i latino: vt ſupꝛa in dictiōe hyems. Sȝ ei⁹ cōpoſita p̄ i ſcribi debere facile demonſtrant: vt September october ⁊c̄. Sȝ vt puto gręce neſciūt. ὄμβρος enī ab illis ꝺꝛ: noīa vō grece in ρος latine ī rus vł in er ꝯcertunt̄ vt alexander alexandrus. Leander ⁊ leādrus

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK PADERBORN

Non ergo eſt metatheſis tamen vmbria dicitur.

Imbriſer penultima correpta. qui imbres ideſt aquas fert. vnde Nilus a poetis imbriſer dicitur.

Imbrex imbricis pe.cor. canale curuū atq; abtortū qđ in tecto ponitur: vt per id defluat aqua. Dictus ꝙ imbrem recipiat. Ponitur tamen quandoq; pro toto tecto. Plau. Fregiſti imbrices meas dum te dignam ſectaris ſimiam. Quidam dicūt imbrices eſſe quadras fornaces coctiles ex acerato cretaceo q; confectas: ad tectum ſcandulare ſeriatim tegendum munimentoq; accommodo imbribus arcendis: a quibus amolie dis imbrices dici videntur.

Imbricium idē qđ imbrex. Martia. Cū ſint crura tibi ſimilēt que cornua lune. Imbricio poteras ſexte lauare pedes.

Imbricoſus imbricoſa imbricoſum. ſcaber ad modū imbris.

Imbrico. pe.cor. ī modum imbricis facio: ꝛ quaſi imbricibus tego. Ply. Superne tm̄ imbricatis flexibiliū vertebris. Sidonius Tegulis imbricarentur imbricatū. Victru. lib. ij. videt intelligere mors vinculis denticulatis pectinatim deuinctū Incerta vō cemēta alia ſuper alia ſedentia īter ſe ībricata: nō ſpecioſam ſ; firmiorē q̄ reticulata p̄ſtāt ſtructurā.

Imberbis ꝛ hoc imberbe: ꝛ Imberbus. a. um. qđ nō eſt barbatum. Vñ Imberbes iuuenes dixit. Cice. pro domo ſua. Que maior calūnia eſt q̄ inuenire imberbem iuuenem?

Imbibo. is. pe.cor. inſumo: intus cōcipio Cicero in ver. Niſi de vobis malam opinionem imbibiſſet.

Imbuo. is. bui. utū inficio ſeu īmergo. Col. lib. x. Quibus liquoribus mundā lanam ībuere oportebit vt inſiſtentes apes q̄ſi per ſyphonē ſuccū euocent. Per tranſlationē imbuere ſumitur pro initiare inſtituere erudire. ꝛ plerunq; abltō poſt accuſatiuū conſtruit ſiue quid intinguatur aut īficiatur: ſiue quoquo mō īſpergat. Unde imbutū litteris: imbutū bonis moribus dicimus preditū ꝛ ornatū ac perfuſum. Imbutum vitijs. Hoc eſt inquinatū. Sal. Auaricia pecunie ſtudium h; quā nemo ſapiens concupiuit ea quaſi malis venenis imbuta corpus aīumq; virilem effeminat. Ci. lib. j. offi. Plerūq; aūt parentū p̄ceptis imbuti ad eorū conſuetudinē moreſq; deducimur. Aug. lib. j. con. Quid autē erat cauſe cur grecas litteras oderam quibus puerulus imbuebar ne nunc quidē mihi ſatis exploratū eſt Gel. Farinam fermento imbutā. i. conditam. Aliqñ ſine abltō. Cato de re ruſ. Dolia olearia noua ſic imbuito amurca impleto. i. inficito vel illinito. Virg. Sepe tener noſtris ab ouilibus imbuet agnus. i. inſparget.

Immanis ꝛ h̄ īmane pe.pro. ſignificat crudele ac minime bonū Et īmania ſaxa aſpera ſiue horrēda dr̄. A quo īmanitas ſeuitia. Ci. lib. j. of. quo deteſtabilior illoꝝ īmanitas qui lacerauerunt oī ſcelere patriā. Aliqñ īmanis ponitur pro ingenti. Virg. lib. vj. Poſuitq; īmania templa. Ambro. lib. j. offi. Aduerſus Goliam īmanem mole corporis virū ſingulari certamine dimicaturus arma q̄bus oneraretur reſpuit.

Immineo. es. penultima correpta. ſignificat inſto. Ouid. Imminet exitio. Virg. coniugis illa mariti.

Imitor. pe.cor. per ſimplex. m. ſignificat alioꝝ exēpla ſequor ſed ad mores tm̄ dicta factaq; ptinet. Sequor ꝛ ad corpus ꝛ ad mores ſpectat. Neq; enī recte dixeris. Tu p̄cedis: ego te imitor. Dicimus tamen tu non ſequeris precepta patris.

Immitto. is. ītromitto: vt īmiſit in os meū canticū nouū. Aliqñ Immittere eſt ad ꝓlixitatē dimittē. Virg. Reſpicio dira illuuies: īmiſſaq; barba. Aliqñ ꝯmittere. Lac. li. iiij. Hoc futurū eē dixerūt vt poſt breue tp̄s īmitteret deus regē q̄ expugnaret iudeos. Salu. Alij Tarquiniū a Cicerone īmiſſū aiebāt ne craſſus ſuſcepto maloꝝ patrocinio remp. turbaret.

Immolo. īmolas pe.cor. ſacrificio ꝛ q̄ſi molā ſpargo: ex in ꝛ mola. Feſtus. Immolare ē mola. i. farre molito ꝛ ſale hoſtiā fuſam ſacrificare. Virg. lib. xij. Pallas te hoc vulnere pallas īmolat ꝛ penā ſcelerato ex ſanguine ſumit.

Immola pe.cor. vrbs in Aemilia. q̄ oli foꝝ corneliū dicebat.

Imus. ima. imum. per ſimplex. m. ſignificat infimū. S; quoniā in multis in pectore que infima ſunt etiam intima dicuntur Imum plerunq; pro intimo poni conſueuit.

Immo per duplex. mm. apud veteres ſignificabat: q̄ſi ex ītimo nunc vō ſignificat q̄n potius. Var. Non humanitas: imo ſeuitia eſt ledere innocentē. Iungitur īterdū. q̄n cū īmo: vt eſt apud euang. Quinīmo beati qui audiūt verbū dei.

Immunis. pe.pro. qui eſt liber ab onere publico qui nullo fungitur offō qui vel etate vel alio ꝓuilegio preſtare munia nō tenetur. Unde Immunitas exemptio ꝛ vacatio munerū et onerū. Virg. lib. iiij. Gene. Immuniſq; ſedens aliena ad pabula ſuccus. i. piger vitioſus ꝛ ſine officio.

Immunitus. non munitus. q̄uis Immunio non legatur. Hier. in ge. Immunita terre huius conſiderare veniſtis.

Impago. impagis. ꝛ impaginis. ſignificat id genus marginis ac regule quo tympanū. i. quadratū vel alterius figure ſpatiū inualuis alioue opere inteſtino per ambitū includitur vt ſere ſint que vulgo quoq; ſuppages appellant. Sunt etiā qui dicant impages vocari que a fabris in tabulis figūtur quo firmius coherent: a pagendo ideſt figendo. Unde agricole pagere plantas dicuntur.

Impancro. impancras: inuado a greco quaſi πανκρέας hoc ē omnem carnem conſumo.

Impeccabilis. qui non peccat. Gellius. Is erit plerunq; impeccabilis: vitamq; viuet tranquilliſſimam.

Impeditus pe.pro. ꝓprie dr̄ qui ita pedes ligatos h;: vt ꝓgredi nequeat. Impedire enī implicare eſt ꝛ īuoluere Virg. lib. v. Haud aliter teucrū nati veſtigia curſu īpediunt. Transfert tm̄ ad negocia. Teren. Viden me tuis conſilijs impeditū eſſe qñq; īpedire eſt pedamentis firmare. Col. lib. v. Poſita vinea cū menſem triceſimū exceſſit: vehementioribus ſtatuminibus ſtatim īpedienda eſt. Eſt ꝛ īpedire ſordidare ꝛ ad probrum ducere. Plau. in Amb. Immo age hūc thebani ciues qui domi vxorem meam in pudicitia impediunt.

Impedimentū. dr̄ quo quis īpeditur vt non proficiat qđ cupit. Cice. Cū primū īpedimenta nature diligentia īduſtriaq; ſuperarit. Et in exercitu īpedimenta dicuntur res que ꝯducūtur in expeditione neceſſarie: ꝛ non ſolū ſarcine ſ; etiā iumēta īpedimenta dr̄ vt docet Frontinus in libro ſtratogematicon ſcribens fuiſſe interfecta a Petreio īpedimenta in magna aquaꝝ pabuli inopia. Curtius. Magno conſilio iacturam ſarcinarum impedimentorumq; contempſit.

Impedo. as. pe.cor. intus ſeu probe pede aliquo firmo. Col. lib. vij. Poſtea vinea. i. tertio autūno vehementioribus ſtatuminibus ſtatim impedanda eſt.

Impēdo. is. di. ſum. actiuū ſigt in rē aliquā expēdo. Vñ Impēſa ꝛ īpendiū. Et ꝑ tranſlationē īpendere operā īpendere laborē dicimus q̄ſi exponere ꝛ in totū expēdere. Dicimuſq; īpēdo huic rei ꝛ in hāc rē. Itē īpendere eſt cōmittere īponere ad aliq̄d faciēdū. Sal. poſt vbi eoꝝ famā atq; pudorē attriuerat maiora alia īpendebat. i. īponebat. Lac. li. vj. Dedignādum eſt de his qui ppl'ari leuitate ducti vel magnis vrbibus ſuffecturas opes exhibendis muneribus impendunt.

Impenſa. dicuntur beneficia. Mar. Impenſis vitam principis annumeres. Impenſa. e. ponitur pro expenſa.

Impendiū. dr̄ īpenſa ab īpendendo ere. Hiero. ad Ocea. Multis medicaminū īpendijs vnū vulnus ſanare cupiebat. Etī pendiū vt inq̄t Var. dr̄ pecunia que in fenore ſorti accedit: hoc eſt vſura ipſa: ꝙ inter ſe iungat vnūq; fiat quaſi cōpendium. Ci. ad Atticum. Fenus inquit ꝛ impendium.

Impēdio aduerbiū ſigt valde vl' magis. Ter. i eu. Quare ꝯſilē luſerat iā ille ludū īpēdio magis aīus gaudebat mihi do. īpēdio. i. magl Hie. trāq̄lino. Scūs fr̄ tacian⁹ īpēdio te reſalutat

Impenſe. valde vl' minus. Plau. in epi. Eſt īpēſe īprob⁹. Ter. in adel. Sed ſi id vultis q̄ vos ꝓꝑ adoleſcentiā minus videtis: magis īpenſe cupitis: conſulitis parū. Inde īpenſius pro multo magis. Col. Sed cuiuſq; diſcipline prudentem delectant īpenſius ea que ꝓprijs generibus diſtinguntur q̄ que paſſim velut abiecta ꝛ quodam aceruo confuſa ſunt.

Impenſibilis: idem quod inconſiderabilis. Gel. Diumq; rerū fidem veritatemq; mixtis cōfuſiſq; ſignis veri atq; falſi ita impenſibilem videri aiunt vt quiſquis homo eſt.

Impẽdo.es.di.ſum neutrũ ẽ ⁊ ſignificat impẽdere. ſupꝛa caput
aliquid veluti caſurũ pẽdere: qď vulgo ďꝛ ſpẽzolare. vt Gla
dius ſupꝛa dionyſij cõuiue caput imminens ĩpendebat. Lac.
lib.vij. Seuiet ferrũ ignis fames moꝛbus ⁊ ſuper oĩa metus
ſuper impẽdens. Dicimus quoqȝ Jmpẽdent te mala. Terẽ.
in Phoꝛ. Subito tanta te ĩpendent mala.i.pendent in te hoc
eſt extant contra te. Ci. Plancio. agiturqȝ pꝛeclare ſi noſmet
ipſos regere poſſumus vt ea que partim iam adſunt: partiȝ
impendent moderate feramus.i.ꝓpe vel parata ſunt.

Impero.as.pe.coꝛ.ex.in.⁊ paro.ſignificat iubeo. Nam in inten
tiuum eſt.quaſi ſtatim vel ꝓrſus paro. Quĩt. Nam q̃ʒuis in
feſtum latronibus mare iuſſus intraui neqȝ diſſimulauerim
magnas fuiſſe cauſas pr̃i cur hoc mihi impetraret. vnde im
peratum iuſſum. idem. Mihi ⁊ ſemel imperata non feci.

Imperito.as.penultima coꝛ.frequentatiuum eſt. Jmperitabun
dus idem quod impetitans.

Imperatoꝛ appellari a ſenatu ſolitus eſt vt Ci.in phil. indicat q̃
mille aut duo millia externoꝛum hoſtium occidiſſet. Sed zo
naras hiſtoꝛicus grȩcus admirandus imperatoꝛeȝ appellat
αυτοκρατορα αυτος και κρατεω ου αλετινι ανομ
δεογιατιανος συνκρατειν κει ληστε και ςρατιο
τατις νας ετισεμ. Apianus v̇o ſcribit nomẽ imperatoꝛis
vendicari ſolere ab his ꝑtoꝛibus q̃ in maximis belli operi-
bus verſati ſunt cum laude: nũc autem inq̃t ſub quo decem
millia in bello cecidiſſent hac appellatiõe dignos hr̃i audio.
Preterea ductoꝛes exercitum ⁊ pꝛefecti copiarũ militarium
imperatoꝛes vocant̃ apud hiſtoꝛicos. itẽ q̃ ꝓuincias admini
ſtrabant imperatoꝛes dicebant̃ q̃ʒuis poſtea in tyrannidem
verſus ſit hic magiſtratus ⁊ ĩperatoꝛis mitiſſimum nomen
in eum tranſlatum ſit q̃ romani imperij gubernacula tenet.

Imperiũ ſignificat iuſſum. Uirg. imperio lȩti parẽt. Aliqñ ďꝛ dñium
regnum vt apud eũdẽ. ĩperiũ oceano famã q̃ terminet aſtris
Aliqñ ptãs Ulp. Meruȝ eſt ĩperiũ habere gladij ptãtem ad
aĩaduertendũ ĩ facinoꝛoſos hoĩes quod ẽt ptãs appellatur.

Imperioſus q̃ ĩperiũ hẽt. itẽ q̃ nimis ſeuere ĩperat: q̃ſi oſtenta-
toꝛ imperij: q̃lis Toꝛquatus apud Liu. qui filium lȝ victoꝛẽ
qꝛ contra imperiũ ſuũ pugnauerat ſecuri ꝑcuſſit. Hic aduer
biũ imperioſe quod eſt ſeuere ⁊ cum oſtentatione imperij.

Impello.is.inſtanter perſuadeo induco cõmoueo. Sal. Aliter.
haud facile eos ad tñ negocium impelli poſſe. Teren. in eu.
Me impulſoꝛe hoc nõ facit. idem Dũ in dubio ẽ aĩus paulo
momento huc vel illuc ĩpellitur. Jtẽ ĩpellere ẽ vrgere. Uir.
Ferte citi flammas date tela: ĩpellite remos. Hinc impulſoꝛ
quod fere in mala re vſurpatur. ſicut Adiutoꝛ in bona. ĩpul-
ſo.as.frequentatiuum: ⁊ impulſus.us.pꝛo impetu.

Impeto.is.pe.coꝛ.inuado. Apul. iurgijs me oppido impetẽs.

Impes.etis.⁊ impetus.us.idẽ ſignificant. Lucr.li.j. Quãlibet in
partem tradunt res ante ruuntqȝ impetibꝰ crebꝛis. Sta. li.
vij.the. Tranſiliunt campos aurigamqȝ impete vaſto.

Impetigo.pe.ꝓ.fȩdatio cutis ſerpẽs cũ pꝛuritu. quã alij ſcabieȝ
ſiccã aſperã ⁊ ꝓminẽtẽ intelligũt: alij moꝛbũ ſimileȝ ſcabiei
ſquamoſuȝ coꝛpuſq; dehoneſtatẽ. ab ĩpetu nomẽ deductum
Serenꝰ ſi v̇o vitiũ ẽ qď ducit ab ĩpete nomẽ h̊ matutina po
teris cohibere ſaliua. ⁊ apud columellã li.v.ſcribit̃ qꝫ impeti
gines ⁊ ſcabies aceto ⁊ alumĩe defricant̃ in equis. Alij putãt
eẽ volaticam. veꝝ hmõi. fȩdatiõis cutis ⁊ ĩpetiginis. Celſus
ſcribit eẽ q̈tuoꝛ gña. Ply. vitis albȩ viridis tuſȩ ſucco ⁊ thu
re impetigines tollũtur Dicebat̃ ⁊ impetix vt ait Feſtus. Et
petigo qꝫ vicina petat ſeſe late ſumma cute diffundens.

Impetro.as.pe.coꝛ. ex.in ⁊ patro. ſignificat obtineo ⁊ quaſi id
quod cupio facio. vñ ⁊ perpetro. perficeo Ter. in ecy. viden-
dum eſt ne minus ꝑꝑ iram hanc impetreȝ quod poſſim: aut
ne faciam plus quod poſt minus me feciſſe ſatius ſit.

Impiger.pe.coꝛ. non piger ſed ſtrenuus ⁊ diligens. Tibul. im-
piger ȩnea volitantis frater amoꝛis. Ci. Quis eſt tam impi-
ger in ſcribendo q̃ʒ ego?

Impſonale verbũ ďꝛ qď non hȝ perſonas. cuius due ſunt ſpẽs.
Nã q̃dã ſũt ĩperſonalia vocis actiuȩ q̃dã paſſiuȩ. Jperſona
liũ actiuȩ vocis q̃nqȝ gña eſſe dñr: q̃ in t finiũt. ⁊ a tertia per
ſona quoꝛũdã neutroꝛũ foꝛmant̃: vt a placeo fit placet ĩper-
ſonale. Primȩ ſpẽi ſũt Benefit malefit: ſatiſfit q̃ ſemꝑ ſunt ĩ
perſonalia ⁊ ante exigunt ablatiuũ cũ ꝑpoſitione ⁊ poſt dati
uũ vt adeo bñfit bõis. Secũde ſpẽi ſũt intereſt ⁊ refert quȩ
añ gtũm ⁊ poſt infinitũ hñt exceptis mei tui ſui nr̃i ⁊ veſtri.
loco quoꝝ dicimꝰ mea tua ſua nr̃a ⁊ vr̃a. ⁊ cuius a.um. ĩ quo
tã abltõ q̃ʒ gtõ vti poſſumus: vt cuius vel cuiꝰ ĩtereſt oꝛare
Tertiȩ ſpẽi ſũt: libet plȝ liquet pȝ accidit euenit ↄtingit ſuppe
tit cõſtat ⁊ reſtat ⁊ vacat: q̃ hñt ante dtũm: ⁊ poſt infinitũ: vt
mihi libet moꝛi. Et lȝ q̃dã ex his ꝑſonalia ſint tñ raro ſũt in
vſu niſi in tertijs ꝑſonis. Nõ enĩ dicimꝰ Accido tibi: ⁊ tu ac
cidis mihi: ſed hoc accidit ↄtingit euenit tibi. Quartȩ ſpẽi ſũt
Decet dedecet iuuat delectat opȝ: q̃ hñt añ actũȝ: ⁊ pꝰ ĩfinitũ
vt religioſuȝ decet caſte viuere. Quintȩ ſpẽi. ſũt Pȩnitet tȩ-
det miſeret piget pudet ⁊ ſemꝑ ſũt ĩperſonalia apď iunioꝛes:
⁊ añ volũt actũm ⁊ poſt gtũm vel infinitũ: vt me tȩdet pecca
toꝝ vl' pecaſſe. Pꝛȩter miſeret qď vult poſt ſe gtũȝ tñ. Jmꝑ-
ſonale paſſiue vocis. foꝛmat̃ a tertia ꝑſona iuncta ur. vt legit
legit̃. Et tã ab actiuis oĩbꝰ q̃ʒ a neutris acq̃ſitiuis trãſitiuis ⁊
abſolutis foꝛmat̃: nec aliquẽ caſum exigit ante: vt Jtur ſtat̃
Nam ꝓ pꝛimũ Jmperſonalis eſt nullam certam ꝑſonam ſi
gnificare. Nec vllum caſum hȝ poſt niſi qď a neutris acq̃ſiti
uis: ⁊ abſolutis deſcendunt vt Jtur in antiquam ſyluam.

Impingo.is.egi.ĩpactũ.ex in ⁊ pango ſignificat impello ⁊ illido
Ci.li.iij.tuſ. q̃d huic calix mulſi impingẽdus ẽ vt ploꝛare de
ſinat. Jmpingendus dixit q̃ſi illidẽdus ⁊ nolẽti in gerẽdus.
Denotat. enĩ vim aliquã: vt apď Hiero. Jmpegi nouiſſime ĩ
danielẽ. Et apud Uir. Exanimata ſequẽs ĩpingeret agmi-
na muris. Et in Eſaia. Jmpegimꝰ meridie q̃ſi ĩ tenebꝛis Ali
qñ ↄponit̃ ex in. ⁊ pingo. Plau. in cap. ꝓ ĩpono vſurpauit.
Jubete huic craſſas ↄpedes ĩpigier. Aliqñ ponit̃ ꝓ Deſigno
Hier. ad euſto. Ad oẽm actũ ad oẽm inceſſuȝ manus ĩpingat
crucẽ Aliqñ ꝓ Jnſcribo. Ter. ĩ phoꝛ. Si tu illã attigeris ſecꝰ
q̃ʒ dignũ eſt liberam dicã tibi impingam iam grandem dixi
de nipho. Lac. lib. vj. pꝛo tranſfiguro poſuit. His vero q̃ ſa-
pientiam querunt phĩam in oculis impingit vti ſpecie lucis
exercet ne quis compꝛehendat ac teneat veritatem.

Impinguo.as.pinguẽ.facio. Unde impinguatus legitur.

Impleo.es.cõſtruit̃ cũ abltõ vel gtõ. Uir. Jmpleuitqȝ mero pa
teram. Jdẽ implent̃ veteriſqȝ bacchi pinguiſq; ferinȩ. q̃ñq;
additur ꝑpoſitio dicimus Jmpleui nauem de oĩ gñe frumẽ
ti. Lac. li. iiij. ⁊ inſuper duodecim cophini ď reſiduis fragmi
nibus impleti. Huius compoſitum eſt Adimpleo.

Implexus inuolutus inexus. Ambꝛ. Requirat̃. Jd veꝝ ſit non
fabula ꝓ veris dicere: nõ obſcuris vera inuoluere: nõ ſuper
fluis vel implexis atqȝ ambiguis occupare animum.

Imploꝛo as.pe.pꝛo. auxilium poſco. ⁊ pꝛopꝛie ďꝛ cum quis ĩ ma
lis poſitus eſt. ⁊ cum miſeratione auxiliari poſtulat.

Implano.a.pe.ꝓ.decipio. Cypꝛianus. ſi q̃s inq̃t putat ſe aliquid
eſſe cũ nõ ſit ſeipm̃ ĩplanat. Hinc Jmplanatoꝛ pꝛo ſeductoꝛe

Impluo. Uide in dictione Pluo.

Impluuiũ. inq̃t Uar. locus in medio domꝰ relictus vt recipiat
luceȝ deoꝛſum quo impluere ſolet. Aſco. Jmpluuium locus
ſub cȩlo in medijs ȩdibus vbi pluuia accipit̃. Feſtus implu
uiuȝ quo aqua impluit collecta de tecto. Ter. in Phoꝛ. Mõ
ſtra euenerunt mihi introijt in ȩdes alter alienus canis an-
guis per impluuium decidit de tegulis.

Impluuiam veſtis erat qua ſacerdotes per imbꝛem vtebantur
Pluuiale nunc vulgo appellatur. Uar. Salium quoq; ſere-
no tempoꝛe impluuia amictum fuiſſe criminabant.

Impluuiatus coloꝛ pullus quaſi fumato ſtillicidio implutꝰ. im
plutus vero pluuia madefactus dicitur.

Implico.as.pe.coꝛ vide in dictione Plico.

Impolitia.ȩ.q̃ſi incuria. Gel. li. iiij. Si q̃s equeſtrem equũ hẽret
gracilentum aut parum nitidum: viſus ĩpolitiȩ notabatur.

Impos. Uide in dictione compos.

Impono.pe.ꝓ ſupra pono. Uir. Molẽqȝ ⁊ mõtes ĩſuꝑ altos
poſuit. Et li. iiij. Uidit turicremis cũ dona ĩponeret aris. Jn-
terdum ĩponere ẽ dare. Jdẽ. li. vij. Finẽq; imponere curis.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN